

นิทาน

นำเสนอเมื่อ : 6 ม.ค. 2552

นิทานให้คิด

- นิทาน** คุณครูให้เด็กนักเรียนช่วยกันจัดดอกไม้ในวิชาศิลปะ โดยมอบหมายให้ต่างคนต่างนำดอกไม้มาจากบ้านคนละดอก

เริ่มปักดอกไม้ดอกแรกที่ตรงกลาง คุณครู : ทำไมหนูจึงปักดอกไม้คนแรกจะ เด็กนักเรียน : เพราะหนูอยากปักเป็นคนแรกคะ

เด็กนักเรียนคนที่สอง ปักดอกไม้ให้ดอกไม้ชูช่อมาด้านหน้า คุณครู : ทำไมหนูจึงปักดอกไม้ตรงนั้นจะ เด็กนักเรียน: บริเวณนั้นสวยที่สุดคะ

เด็กนักเรียนคนที่สาม ปักดอกไม้บริเวณด้านข้าง คุณครู : ทำไมหนูจึงปักดอกไม้ตรงนั้นจะ เด็กนักเรียน: ผมชอบตรงนี้ครับ

เด็กนักเรียนคนที่สี่ ปักดอกไม้บริเวณใกล้เคียงกันกับเด็กนักเรียนคนแรก คุณครู : ทำไมหนูจึงปักดอกไม้ตรงนั้นจะ เด็กนักเรียน: ผมคิดว่าน่าจะปักเพิ่มครับ

บางครั้งเราก็ต้องเป็นผู้ตาม ทำตามคนดี เด็กนักเรียนคนที่ห้า ปักดอกไม้แซมบริเวณด้านหลังช่อ คุณครู : ดีมาก

คุณครู : ทำไมหนูจึงปักดอกไม้ตรงนั้นจะ เด็กนักเรียน: มันยังว่างอยู่คะ คุณครู : ดีมาก บางครั้ง ก็ต้องมีใครสักคนทำงานอยู่เบื้องหลัง

เด็กนักเรียนคนที่หก ถอนดอกไม้ของเพื่อนออก แล้วมาปักในบริเวณอื่น คุณครู : ทำไมหนูจึงถอนดอกไม้ของเพื่อนจะ เด็กนักเรียน: ผมว่ามันยังไม่สวยครับ คุณครู : อืม..กล่าหาญมาก บางครั้งก็ต้องมีคนดี ถ้ามันยังไม่ดีหรือไม่สวยงามพอ เด็กนักเรียนคนที่สิบ คนที่สิบเอ็ด คนที่สองและแล้ว.....เราก็ได้ช่อดอกไม้ที่แสนจะซีแพร

สำหรับการมองของคุณอีกหลายๆคน แต่สำหรับคุณครูและนักเรียนทุกคนแล้ว ช่อดอกไม้ชื่อนี้ สวยงามเสมอ ถ้ามองช่อดอกไม้ชื่อนี้จากมุมที่ต่างกัน คุณคิดว่า บริเวณไหนที่นักเรียนปักเป็นด้านหน้าด้านหลัง หรือดอกไม้ดอกไหนจะปักสูงกว่ากัน ถ้าช่อดอกไม้ชื่อนี้คือสังคมของเรา

เราก็ไม่ควรเลือกดูดอกไม้เฉาๆ,โดนหนอนแห้ง,ดอกไม้ที่โดนแอบเด็ดกลับไปจนเกือบหมด หรือแม้แต่ดอกไม้พลาสติกนำมาปัก และปักอย่างลวกๆ เพียงเพราะอยากจะโชว์ความสวยของดอกไม้ ยกเว้นแต่..... เราจะมองไม่เห็นความสวยหรือคุณค่าของดอกไม้ นั่นเลย "ดอกไม้ ไม่ได้สวยเพราะสีชมพูหรือสีขาว ไม่ได้สวยเพราะมีกลิ่นหอมหรือสวยด้วยเหตุผลที่ว่า..มันเป็นดอกไม้ แต่ดอกไม้สวยเพราะมีคนมอง มีคนดมกลิ่นของมัน"
- ขอบคุณ อีเมลจากเพื่อน